

Novo grčko ministarstvo.

Brzobjavne vijesti.

Balkan.

Ententine čete u Solunu.

Pariz, 7. novembra. „Petit Parisien“ javlja iz Atene: Srpske čete uvijek brže uzmiču, te se obzirom na dogovijaje, što se zbivaju, svakim satom položaj pogoršava. Engleske su čete prošle subote započele zapustiti Solun. Prevoz engleskih četa trajao je cijelu sedmicu i to u Gvggeli i Doiran. Njima će ova dva mjesta biti izlazne točke. „Temps“ piše: Aljirci su pustili, da ih na orijentu centralne vlasti iznenade. Oni ne će više nikako moći zapriječiti svazu između centralnih vlasti i Bugarske i Turske. Bugarska i Turska dobivat će ratni materijal preko Dunava. Posljedica toga jest, da se u položaj za naše protivnike na orijentu popravio. „Temps“ tješi svoje čitatelje, da će se prvi utisci pobijede na Balkanu nasokoro razjasniti, čim uvide centralne vlasti pogrebu, što im prijeti od Talijana i Rusja.

Grčke crkve i škole u Macedoniji.

Köln, 7. novembra. „Kölnische Zeitung“ javlja iz Bukaresta: Bugarska je vladu nanovo dokazala svoje prijateljstvo do Grčke time, što je dozvolila, da se u zaposjednutim krajevima Macedonije otvore grčke crkvene škole, te će također dozvoliti, da se obnove sve patrijaršijske kako su bile u doba turske vladavine, što je Srbija sve zabranila. Politikari smatraju ovaj korak bugarske vlade kao približavanje između Grčke i Bugarske.

Srpski uzmak.

Lion, 7. novembra. Listovi javljaju, da je visoka srpska ličnost izjavila, da srpski generalni stožer polagano uzmiče vojskom na albansku granicu, da uzmognu kasnije u savezu sa ententnim četama napredovati. U odsjeku Kriivolaka bile su samo borbe sa prednjim četama. Na grčko-bugarskoj granici vlada od strane Bugara živa djelatnost, te su sve civilne osobe zaposlene kopanjem jaraka.

Razoružana ruska podunavska flotila.

Budimpešta, 7. novembra. „Pester Lloyd“ javlja iz Bukaresta: Ruski ratni brodovi, koji su bili stigli u rumunjsku luku Kruju, bili su razoružani. Momčad, 801 na broju, bila je većinom odvedena u Konstanca.

Talijansko ministarstvo i položaj na Balkanu.

Lugano, 7. novembra. Talijansko ministarstvo uopće jako pesimistički prosu-

djuje položaj na Balkanu. Usprkos sviju ententnih četa, katastrofa je Srbiji neizbježna. Strani listovi nisu zadovoljni sa iskrenim pisanjem talijanskog novinstva. Talijansko novinstvo ne će da prikazuje položaj ružičastim, kad uistinu nije. Talijanski su politikari jako potišteni uslijed događaja na Balkanu.

Raspust grčke komore.

Beeč, 7. novembra. „Süds. Korr.“ javlja iz Atene: Odstup se Zaimisova ministarstva raspravlja mirno. U vladinim su krugovima osvjedošeni, da će Zaimis do svršetka krize voditi poslove, da će mu biti povjeren raspust komore i novi izbori. Isključeno je, da bi opet Veniceolos nastupio vladu, jer 33 glasa protiv, što ih ima Veniceolos, ne smije Grčku dovesti u rat, što bi Veniceolos svakako htio. Ne samo što je kralj protiv rata, već je i većina grčkog naroda protiv toga. Obzirom na današnji položaj bolje bi bilo za Veniceolosovu stranku da parlament nit ne bi bio raspušten. Moglo bi se Veniceolosu dogoditi, da kod novih izbora izgubi malu većinu, što ju sada ima.

Gunaris kod kraja.

München, 7. novembra. „Münchener Zeitung“ javlja iz Atene: Gunaris je bio pozvan kralju.

Bratijani protiv rata.

Budimpešta, 7. novembra. „Az Est“ javlja iz Bukaresta: Bratijani došli su nekogi zastupnici, te su ga molili neka sazove parlament, da se utvrdi e je većina uz njega i protiv rata. Pogovor je trajao 45 časa, te je Bratijanu izjavio, e on ne može trpeti, da pojedini zastupnici vode takvu agitaciju protiv vlade. Jedan mu je sveučilišni profesor predno memorandum, u kojem zahtijeva, da se rektora Jonescu, koji je brat politikara Jonescu otpusti iz državne službe, jer agitira protiv države i kralja.

Grčki kralj uz ratnog ministra.

Atena, 6. novembra. (D. u.). Havaš javlja: Kralj Konstantin odobrio je držanje ratnog ministra u parlamentu, te ga imenovao generaladjutantom. Oro je odlikovanje učinilo i stranci veniceolista mudac dojam. Oni vide u tome, e se hoće uništiti upliv njihovog vodje.

Ententa.

Francuski i ruski kredit u Americi.

London, 7. novembra. „Morning Post“ javlja: Iz New-Yorka se javlja, da

će Francuska dobiti u Americi kredit od 15 milijuna dolara uz 7 posto. Rusija je već primila 5 milijuna kredita uz veći postotak.

Nemiri u Petrogradu i Moskvi.

Sofija, 7. novembra. U Rusiji se opažaju revolucionarna gibanja, te je vlada bila prisiljena, da uzme čete iz fronte i da ih smjesti u Petrograd i Moskvu.

Željeznica u centralnoj Aziji.

Amsterdam, 7. novembra. „Times“ javlja iz Petrograda: Dne 2. novembra otvoreni je promet na centralnoj azijskoj alajskoj željeznici, 14 mjeseci prije nego što je bilo odlučeno. Nova je željeznica duga 500 milja, te spaja mnogobrojne sibirske krajeve sa svjetskim prometom.

Sasonov odstupio?

Rim, 7. novembra. „Agenzia Stefani“ dementira vijest, da je odstupio ruski ministar izvanjskih poslova, Sasonov.

Dardanelsko poduzeće — katastrofa.

Haag, 7. novembra. Jako ožtro izrazio se u doljoj kući lord Belesford na govor Asquithov obzirom na Dardanele. On je rekao: Ja ne vjerujem, da je govor Asquithov obzirom na ratni položaj zadovoljno ni kući, ni zemlju. Dardanelsko je poduzeće prava katastrofa. Zar vlada ne zna, da će čete oboliti, ako budu još cijelu zimu morale ostati dolje, i da ćemo uslijed toga polovinu vojske izgubiti. Dnevno gine 1000 vojnika uslijed dijerije, tifla i drugih gubitaka. Čim nastupi kiša, voda će prinášati mrvice lješine u jarke. Položaj je vojske na Dardanelima zgorjan. Zar vlada ne zna, da neprijateljske pozicije, gospoduju nad našima? Mi ne ćemo moći zapriječiti, da ne bude Turska dobivala i dalje ratni materijal preko Bugarske. Zar je vlada slijepa te ne vidi da ne ćemo nikada stići u Carigrad, otkada se je Bugarska svezala sa Turskom? Mi je vladi poznato, da u ovo vrijeme nije moguće stići brodovima na dardanelsku obalu, te da je tamonjska vojska sada odsječena?

Otpust talijanskih generala.

Rim, 7. novembra. Od početka rata otpušteno je iz talijanske vojske 38 generala. U zadnje vrijeme otpušteni su: Lavallen, Bessigniani, Dalnesso i Villa. Otpust je tražiti u neuspjeloj talijanskoj ofenzivi.

Događjaji na moru.

Potopljen transportni brod.

Frankfurt, 6. novembra. (D. u.). „Frankfurter Zeitung“ doznaje iz Madrida,

da je engleski transportni parobrod „Woodfield“ kralj ratnim materijalom bio potopljen od jedne podmornice. Parobrod je imao preneti u istočno Sredozemno more ratni materijal silijrcima.

Centralne vlasti.

Treći ratni zajam.

Beeč, 6. novembra. (D. u.). Poštanska šteditnica objavlja: Prama ovamo stignim izvršateljima potpisalo se dosada zajam od preko 3,300,000 K. Definitivni račun još nije stigao. Nu misli se, da je obzirom na zadnje vojničke događaje potpisano i drugih iznosa, za koje će se jedva u ponedjeljak moći doznati.

Ententine osnove.

Zastupnici entente naglašuju u Bukareštu u Ateni ozbiljno spremanje Engleza i Francuza, da podumu u velikom skupu vojničku akciju za izabvu Srbije i za usvajanje njemačkog prodoriranja na Istok. Ova hvalisanja nijesu učinila daljnjeg doajna ni u Grka, ni u Rumunja. Vjeruje se, da će ipak stogod i poduzeti savezne vlasti, ali čeka se sa skepsom na budi kakav njihov uspjeh.

Rusija misli nastupiti protiv Bugarske na raznim mjestima. Gomila velike kontingente četa u Besarabiji os uvjek rumunjsku granicu. Rusija je svaki računavala provolati preko Rumunjske. Ali iz mnogo znakova stalno je, da ova zemlja ne će dozvoliti, da joj tko u suverenost krajevine diraa.

Francuski i Engleska kane iskreni čete osim u Solunu još u Kavali, Dedeağaz i u Santi Guarantu. Stolina željezničkih vlakova dopremljeno je kopnom preko Italije iz Marsilje u Bari, radi straha pred nasim i njemačkim podmornicama. Ali njihov put do Monastira bit će jako težak i spor radi bijugova. Bit će im upođe nemoguće prevazići velikih topova. Isto će im zadavati ogromnih briga i postekoća opskrbljivanje vojske hranom i municijom.

Uopće izgleda, da će ententa doći osim u Solunu još u Kavali, Dedeağaz i u Santi Guarantu. Stolina željezničkih vlakova dopremljeno je kopnom preko Italije iz Marsilje u Bari, radi straha pred nasim i njemačkim podmornicama. Ali njihov put do Monastira bit će jako težak i spor radi bijugova. Bit će im upođe nemoguće prevazići velikih topova. Isto će im zadavati ogromnih briga i postekoća opskrbljivanje vojske hranom i municijom.

Naši aeroplani nad Bresciom.

U stana ratnih dopisnika javlja dopisnik Adelot ovo: Naše je ljetalno nanovo bacalo bombe na tvornicu municije u Bresciji. Talijanci sami cijene stetu na milijun lira. „Dan prije“, tako pripovijeda

žena ozbiljno pogledala i oštro mi odbrusila:

— Da, da, rugaj se samo, rugaj! Znale smo mi dobro, veoma dobro, da vama, gospodine, ne će biti po čudi nas zaključak. Ali neka: Tako je bilo i lani, sjedeš li se? Što nijesu sve nekoje podile u hlačama poduzele bile i pogoduje i nebo i zemlju proti nama i našem društvu, ali sve im je bilo uzalud, jer je naša „Danica“ ipak sjaajno pobjedila i pridreća uz sve crnje spletke sa strane nekoje nazovi-gospode dobrotvornu zabavu, u kojoj se je još mjeseci i mjeseca kasnije govorilo i svaki je pošten čovjek na sva usta hvalio.

— Ali dušice, ne govori, molim te, tako! Ta tko da bi bio proti vama, tko bi se usudio takova što nedostojati! Stid ga bilo, u zemlju propala takova jadna kukavica! — uvjeravao sam ja, premda sam, otvoreno priznajem, bio poput ostalih mojih prijatelja zakleti domšnin „Danice“ — u potaji dakako — i da sam ja bio među onim „podivim dušama u hlačama“, koje su kovale i savlale na sve načine, da osujete dobrotvornu javnu zabavu „Danice“.

(Dalje slijedi.)

HUMORESKA ČICA JOSE.

Borba između „Danice“ i „Mjeseca“.

Jalove su bile naše moje i mojih prijatelja! Dakle ni ljetoš kao da nam nije e će biti dano, da nas mine krko časa, iz koje smo i lanjske godine morali na silu da pijemo, ako smo se branili i opirali i rukama i nogama.

A evo, o čemu se je radilo!
Uz mnoga lina društva postojala je u nas i gospojinsko društvo „Danica“. Koja je bila prava svrha tomu društvu, nijesam, vjere mi, još ni danas pravo naštu. U pravilima je doduše bilo iskatanu, e mu je u prvou redu cilj podupiranje siromašnih obitelji, a osim toga imala je „Danica“ unaprijediti svoepne naobražbu svojih redovitih članova, ili bolje, članica, jer su muški mogli teč da budu potporni ili utemeljitelji članova bez ikakvog prana „sveopne naobražbu“. Svrha doista i plemenita i lijepa, no u koliko ju je „Danica“ doista i vršila, nijesmo mogli da saznamo niti vidimo pojedinu „radu“ toga društva samo po sebi hvalitevdjodna društva, jer niti smo ikad čitali niti čuli, e je „Danica“ ovoj ili onoj obitelji u bijedi

priskočila bila u pomoć, a niti smo na svojim ženama kroz ovo osamnaest mjeseci, otkako društvo postoji, mogli da razaberemo kakav vidljivi napredak u sveopnoj naobražbi. Bilo sad kako bilo, „Danica“ je postojala i „živjela“, čemu je osobiti dokaz bio i taj, što su naše bolje polovice svakog četvrtika redovito sastajale u društvenim prostorijama na „sijela“, koja su za nas obične smrtnike bila tajanstvena knjiga: ne sa sedam, nego sa sedamdeset i sedam pečata.

A sad na stvar!
Jednog četvrtka pod večer vratu se moja žena kući sa „Danice“ sva uzbuđjena i uznešana. Na razarenom joj je liden odsijavala velika radost i zadovoljstvo, kakvog već odavna nijesam bio na njoj zamijetio. Odmah mi je bilo jasno, e se je moralo nešto izvanredna zbiti i u onaj me čas osvojio neka bojazan, strah, što li, jer taj osobiti izrazaj na licu moje žene nije nikako slutio na dobro. Bio sam veselo nego uvjeren, da će se dogoditi ono, česa smo se ja i prijatelji već kroz dulje vremena bojali. I doista, moja je bojazan bila potpuno opravdana.

— Hej, dragi mušicu, znaeš li što je nova? — povikne već na vratima od sobe.

— A što, dušice? — učinim se nevjestim, premda bih mogao bio mirne duše da prisegnem, e sam dobro znao, što e mi kao „novost“ povjeriti.

— Ali da si mi sutro kao razbiti! To je zasad još slutnja tajna! Razumiješ li? Štiti kao riba, jer inače ne ćeš ni riječi iz mene izmamiti! Obćejaš li?

— Da dakako da obćejam, najsvetačnije obćejućem, dušice! — stao sam ju uvjeravati, premda sam znao, da bi mi bila i bez toga obćejanja otkrila „ureduvnu tajnu“, jer sam na njoj vidio, da sva gori od želje, e mi se povjeri.

— Dakle taj i divi so! Naša „Danica“ privedit će na Duhovskih ponedjeljaka veliku zabavu! — progovori ona vazno i pogleda me pobjedonosno.

— A, tako? začim? se tobže zav iznenadim.

— Da, da, eđi se samo, eđi! Tako je eto zaključio danas nas revni odbor, u kojem sam, kako znaeš, i ja. Neka svjed vidjeli, kako smo mi i mene slobno i jedninstveno, kad se valj o dobrobiti nasega bližnjega i kad valja otri svu s oka siromah!

— Ljubo, krasno, divno! — izvije mi se u usluj, no mora da je zvuk moje glasa bio nekako neobičan, jer me je

letio, koji je kod akcije sudjelovao, vještali smo se na našem vježbalistu u baccanju bomba. Ujutro u četiri sata digli smo se sa našim letalom, koje ima 140 konjskih sila. Sniježne poljane Monte Alissano su se sjajile ispod nas, kada smo izasli iz magle. Kritirali smo 300 m nad Monte Maggiore, koji je visok 2200 m i ugledali Brescia, te se kao orao spustili protiv grada. Bilo je pet sati ujutro. Trovnicu municije smo lako opazili. Moj pratilac spustio je dvije teške bombe. Jedna je udarila u zalihu patrona, a druga u akumulatore naprave. Buknuo je plamen. Ljudi su bježali iz svih kuća. Obranbeni su topovi sipali na nas ljutu vatra. Ne dao Bog, da bismo bili pali u ruke bijesnim neprijateljima dolje. Uzdigli smo se protiv gorke visine, gdje smo bili na sigurnom i kod kuće. Najednom se motor zaustavio, letjelo se okrene dolje. Izgubili smo: Moj je suputnik zgrabio samokres, odlučivši usrijeliti se prije, nego se predati neprijatelju. Mirio sam i tražio prikladan prostor, gdje bi se spustili na tlo. Namjeravao sam kušati na brzu ruku popraviti motor, dok bi se moj suputnik branio od Talijanaca. Nismo bili ni 100 m nad zemljom, kad je nenadno motor počeo opet djelovati i letjelo se potelo dizati. Bili smo opet nad gradom i bacili još dvije bombe na tvornica patrona i skladište. Obje su bombe pogodile. Onda smo svom brzinom odetli. Nakon 3 sata i 10 minuta bili smo opet kod kuće. Preleteli smo 500 km.* Tako je pripovijedao letio. Na vježbalistu je sve tih, samo u daljini grme talijanski topovi. Od jezera Ledro do Trizica salju zadnje pozdrave 30.000 mrtvim Talijancima, koji su bili u troječkoj soškoj bici zrtvovani bez svake koristi.

Život u Gorici.

Dopisnik zagrebačkih Novina piše: Život je zapravo gotovo sasvim normalan i proteće nekad dva do tri dana, da čovjek i ne osjeća, da je rat. Talijanci iz Soče kao da hoće da reknu: „Gorico, Gorico, dosta si nas stajala novaca, ali sve za badava. Više smo na te potrošili, nego sva vrijedja, premda si nam vrlo blizu i na sreću, jer su četiri mjeseca prošla, da idemo k tebi, ali još nijesmo došli!“ Mi im na to odgovaramo, da ne nikada ni doći, dokle god Goricu čuvaju naše čete, koje im u svako doba mnogo jada zakujevi. Čete su većinom Dalmatinci, a ima među njima i Bosanaca, ima i ljutih krajevika, ali je to sve kao jedna duša i jedno tijelo. Sve su to hrvatski sinovi i hrvatska djeca, koji su Talijanima nebrojano jada zadali, pa i sami Talijanci to već priznaju i više puta prestaju udarati na ovoj fronti, jer vide, da im je uzalud. Pripovijedao mi je neki dan jedan moj komšija Bošnjak. Kaže on meni: „Kod nas Talijani nijesu već oszm dana ni puške ispalili!“ Pitam ja: „A šta onda vi radite?“ „Uvijek gledamo i čekamo, da dodju“, to mi je bio odgovor, a onda mi opet nastavi pripovijedati, kako su na njih Talijani više puta pokušali navaljivati, ali onda se i ostavili, jer su vidjeli, da se taj zid ne da razbiti, budući ga hrvatski sinovi čuvaju. Obično se preko noći čuje po koja puška, ali to samo sraza puca, da im vrijeme kraći, jer ako slučajno zadrijema,

počne sanjati i onda više put omakne pušku protiv neprijatelja, ali to je za gradjanstvo sve upravo spavaća muzika preko noći, a u jutro se ne čuje ništa. Onda opet obično u večer najednput poleti liše s drveća, zidovi se tresu, a naš dugi Marko (top od 42 cm) pošalje im po koju granatu, kao da im hoće da kaže: „Buna šera! (Laku noć!) Dobro spavajte, ali se blizu ne primičite; dobro znajte, da sam ja tu!“ Mislim ja, da je slabo ono nješto i teško onomu, komu nas „Marko“ kaže „laku noć!“, jer koga on uspava, taj spava za uvijek, pa i onaj komad zemlje ili zida, gdje Marko udari, ne može ga lako da zaboravi. Istina je, da nekad i nekad prozuj i iznad glave i njihova, koji se šrapnela, ali već na njezinu zuhi čini se kao da hoće da kaže, da i njoj nije mlo, sto je došla k nama i kao da zna, da ćemo je odmah u vatri topiti i do nje salijevati prstenove, i za to ona lježi obično u kakve vinograde ili šume, da se može odmoriti, ali je to zabavava: nismo je li pala na zemlju, već je onaka vruća u našim šakama i računajući otkad je izišla iz tajanstvenih ruku, i dva je sata kasnije već sva istopljena i razdijeljena u prstenje i tako, kada se ugrijala letedi kroz zrak, nije se više ni ohladila, dok nije došla na ruku kao prsten.

Što se tiče varoša, život je normalan. Mnogi su se trgovci povratili, koji su se bili odselili. Trgovine su sve otvorene i ima stvari za dva puta koliko prije, samo je — istina — sve skuplje nego prije. Sada se može kupiti i duhana u srakoj tračfci, a prije se više puta nije moglo. I zeleni se još dosta nalazi, samo piva nemamo baš svaki dan, ali često puta i njega ima. To odmah opazimo, kad vidimo po danu, da se burad vazi, onda znamo, da ima piva. Bošnjaci se obično vesele pivu. Dalmatinci su zadovoljni i s vinom, a toga još nije nestalo u Gorici, opet Rumunji i Mađžari pitaju: „Šogor, van palenka?“ (Kolega, ima li rakije?) I tako se pomalo troši svako piće i trgovina. Cijene su naravno visoke, ali to se ne pita, samo, ima li; i tako izvešti skupoću, mogu sigurno kazati, da je život normalan. Ovo pišem onima, koji su čuli ili čitali, da je u Gorici sasvim težak život. Neka se uvjere, da to nije istina.

Osposobljena učiteljica podučava li hrvatski jezik, glasnici, tenki ručni rad, te obučava djecu u predmetima puške škole. Nastav u upravi „Polisar Tagliatta“, trg Custozza.

Riko naručite i to odmah učinite

1 srećku austrijackog orvanog križa	50-mjesečni obrok za svih pet srećaka dot dobivenih lista
1 srećku ugarackog orvanog križa	
1 srećku budimpeštarske bazilike	5 Kruna
dobitni list 3 ^o zemal. srećaka	
iz god. 1880	
1 dobitni list 4ugarsk. hip. srećak a	5 Kruna
iz god. 1884	

12 večerja svake godine, glavni zgodni K 630.000
dobit čete pravo jere na zgolite jedne turke
srećke do 4000 franaka svojim budućim!

Bazilikerija i igračni plan šalje besplatno:
bes kreditno i eskomplno društvo, Pula ma
Podupirajte Družbu!

Zadnje vijesti.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

Beeč, 7. novembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojište.

Jugoistočno Visniovička na Stripi i sjeverozapadno Dubna odbile su naše čete jakle ruske navale. Kod Visniovičke napredovali su Rusi sedmi pokušaj navale u zadnja četiri dana protiv ovog komada fronte. Imate na sjeveroistoku ništa nova.

Talijansko bojište.

Na talijanskom bojištu je položaj nepromijenjen. Svi su se pokušaji neprijatelja da probiju naše pozicije u odsjeku San Martina, izjalovili.

Balkansko bojište.

Crnogoreci su pokušali opet osvojiti pozicije, oduzete im zadnjih dana. Njihove su se navale izjalovile. U dolini Moravice prodirajuće austro-ugarske kolona nalazi se u navali protiv visina sjeverno Ivanjice. Odbacili smo jugoistočno Čacka neprijatelja preko Glogovačkog vrha. Kod zauzeća Kraljeva zarobile su njemačke čete 130 srpskih topova. Jugoistočno ušća Grube boreće se austro-ugarske čete zarobile su jučer 500 Srba. Vojska je Gallowitza dostigla boreće se sjeverno Kruseva dolinu zapadne Morave.

Zamjenik poglavice generalnog stožera pl. Höfer, podmaršal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 7. novembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Istočno bojište.

Jugozapadno i južno Rige kaostio i kod Iluksla i između jezera Svanten i Ilsen bile su odbijene ruske navale. Rusi, koji su u noći dne 6. novembra prodrli u naše pozicije sjeverozapadno jezera Svantena bili su jučer opet izbačeni. Sjeverozapadno Cartorisca smo zarobili 80 Russa, i zaplijenili strojnu pušku, odbivši neprijateljsku navalu.

Srpsko bojište.

Austro-ugarske čete potisile su neprijatelja iz visine Gračina, sjeverozapadno Ivanjice, te su prodrle u dolinu zapadne Morave preko Slatine. S obje strane Kraljeva izvostili smo prelaz preko rijeke, U Kraljevu, koje je bilo zauzeto nakon žestoke borbe po ulicama, zaplijenili smo 130 topova Istočno odavle prodirajuće austro-ugarske sile zarobile su 481 Srba. Naše čete stoje uz sam Koruševac. Vojska Gallowitza zarobila je jučer 3000 Srba i zaplijenila nov engleski poljski top, mnoge vozove krate municije, dva vlakara hrane i mnogobrojni ratni materijal.

Vrhovna vojna uprava.

Turski ratni izvještaj.

Carigrad, 6. novembra. (D. u.) Glavni stan javlja:

Kod Aribunja i Seddilbahra bombardirali su neprijateljski ratni brodovi naše pozicije. Naše je topništvo razrušilo neprijateljsko skladište municije kod Kućikimihila a kod Aribunja jednu strojnu pušku i poziciju topništva. Na kaukaskoj fronti protjerale su naše protupatralje jake neprijateljske patrolje u odsjeku Marmana i okolici Patla.

Bugarski ratni izvještaj.

Sofija, 5. novembra. (D. u.) Izriještaj o operacijama dne 5. novembra.

Naše čete prodirajuće u smjeru Aleksinca stigle su u grad Sokobanje. Kod Niša osvojili smo nakon žilavih borba prednje pozicije ispred sjeverno i istočno tvrđave Irbidje. Zaplijenili smo više topova i vozova municije i zarobili 400 Srba. Na željezničkoj liniji Knjaževac-Svrilje zaplijenili smo jednu lokomotivu i 103 vagona sa mnogo pionirskog materijala i orudja za ušaćenje. Južno Strumice bile su naše čete napadnute od namodnijih englesko-francuskih sila, koje su bile protivnaovolne na noževce odbijene uz teške gubitke. Na fronti Krivolak-Svinicka-Glava (10 km sjeverno Filipa) naše čete su uspješno bore sa Francuzima.

Sofija, 6. novembra. (D. u.) Službeni izvještaj o operacijama dne 6. novembra.

Na cijeloj fronti proganjamo vojsku potučenog neprijatelja, koji uzmiče svom hitrinom. Naše se čete približavaju dolini Morave. Između Paračina-Aleksinca i sjeverno Čuprije, stupili smo u neposredni doticaj sa njemačkim četama. Naše su čete dostigle ravnice od Leskovca. Ofenzivna u ravnini Kosova nastavlja se. Na cijeloj fronti Filip-Krivalak-Strumica uzdržavamo englesko-francusku ofenzivu, koju smo suzbili, uz znatne gubitke. Učinili smo mnogo zarobljenika te zaplijenili ratni materijal.

Novo grčko ministarstvo.

Atena, 7. novembra. (D. u.) „Havas“ javlja: Sastavljeno je novo grčko ministarstvo pod predsjednjstvom Skulidasa. On je preuzeo i ministarstvo izvanjskih poslova. Drugi članovi Zaimisovog kabineta ostaju na svome mjestu.

Kičener na bojištu.

London, 7. novembra. (D. u.) Pressbureau javlja: Kičener je na molbu svojih kolega otpustovao iz Engleske, te je pošao da posjeti istočno bojište.

Ententine čete na Balkanu.

Kopenhagen, 7. novembra. (D. u.) „National Tidende“ javlja iz Petrograda: Prama izvještajima, što su ovamo stigli, englesko-francuske čete na Balkanu iznose 150.000 momaka. Posto ovaj broj ne bi bio dostatan, da se započne jakom ofenzivom, očekat će se dok stignu pojačanja iz Francuske, Engleske i Rusije.

Kupujte žigice

„Družbe sv. Ćirila i Metoda“

TRG CUSTOZA
UL. CENIDE 2-5

TISKARA

UL. SISSANO 24
UL. RADEZKY 20

PAPIRNICA - RADIONICA KAUČUK-ŠTAMPILJA - KNJIGOVEŽNICA

JOS. KRMPOTIĆ :: PULA

Telefon br. 58

Naklada dnevnika „Hrvatski List“

Erzjavci: Krmpotić, Pola

preporuča svakovrsne pisane predmete, osobito pako bojne dopisnice, papir i omete, olovke, bilježnice, crnilo, pera, kancelarijsko i konceptne papire, te ine pisane sprave, potrebne privatniku i uredima.

Prima i izvršuje uz solidne cijene svakovrsne tiskanice.